

diktator ser, at de har søgt asyl i et andet land? Hvad er det så, der sker med dem? Hvorfor skal de smugles ind?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der var jo noget vist rørende ved at opleve en repræsentant for den tidligere opposition stå heroppe og sige: Det er ikke så let. Det ville jeg også have sagt, dengang jeg var i opposition, det kan jeg godt forstå, oppositionen siger, men det er jo ikke så let.

Nej, det er ikke så let, for det, der er kendsgerningen i det her, er, at ministeren forlanger, regeringen forlanger, at folk skal skrive under på, at de fuldstændig frivilligt rejser tilbage. Det er folk, som er flygtet, fordi de – med rette eller urette, det er sådan set ligegyldigt – inde i deres hoveder frygter, at de kan blive torteret, eller de kan blive fængslet, eller de kan blive slået ihjel.

Man forlanger, at de skal lyve, og for mig er det simpelt hen bunden, at vi har en regering, der forlanger, at mennesker skal skrive under på, når de lyver. Hvis regeringen mener, det er sikkert at sende dem hjem, så send dem hjem, ellers erkend, at der er nogle problemer og så læg pres der, hvor problemerne er. Det kan være Tyrkiet, eller hvem det er, der ikke vil tillade, at man sender folk gennem deres territorium, i stedet for at lægge presset på folk med det krav, at folk skal lyve. Det er ikke anstændigt.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Mit hjerte smeltede også lidt, da jeg hørte ministeren sige, at det ikke er så let, og jeg tror gerne, at det ikke er let at være minister, men jeg vil spørge ministeren, om ikke han kan løfte sløret lidt for, hvad det er, der i denne konkrete sag er svært.

Lad mig prøve at give et bud, som kan lede i retning af det spørgsmål. Ministeren er jo foruden at være integrationsminister, jeg havde nær sagt desværre, også europaminister. Der er i dag i Weekendavisen en artikel af Hans Mortensen, hvor både ministeren og jeg udtaler os om dette spørgsmål. Der slutter journalisten med, at i virkeligheden står ministeren i en klemme mellem Dansk Folkeparti og EU, og det er det sidste, jeg gerne vil spørge til.

Hvis det er sådan, at det er EU, der lægger bånd på, at der bliver sat handling bag ordene, kunne ministeren så i hvert fald ikke sige det, si-

ge, at det skyldes et pres fra EU, og det må I have mig undskyldt, for så ved vi, hvad vi kan forholde os til?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

For det første: Hjemsendelser sker efter en vurdering af sikkerheden i hjemlandet. Den vurdering får Udenrigsministeriet fra FN's Flygtningehøjkommissariat og fra andre kilder, vel også de danske repræsentationer. Det er ét moment, der spiller ind.

Et andet moment er, at hvis man sender folk hjem til Afghanistan midt under den hårdeste vinter, så giver det jo ikke ligefrem de pågældende den bedste start. Derfor har vi altså tilladt os i EU's Ministerråd at sætte april som det tidspunkt, hvor der for alvor skulle komme gang i hjemsendelserne. Men det er ikke sådan, at Danmark er bundet af EU's beslutning, det er os selv, der har ansvaret for, hvor mange vi vil sende hjem, og det er mig, der skal kritiseres for, at der ikke sendes en hel masse hjem i næste uge. Det er mig, der har ansvaret for det, og det må jeg bære.

Jeg bruger kræfterne på at sikre, at der nu kan komme rigtig mange tilbage i det tidlige forår i kraft af alle de aftaler, vi efterhånden har fået indgået. Hvis man kan vælge mellem at få folk hjem på et dårligt tidspunkt og få dem hjem på et godt tidspunkt lidt senere, så tillader vi os altså at foretrække det lidt senere, gode tidspunkt.

Hr. Søren Søndergaard har en dårlig dag i dag. Nu siger han, at vi siger, at folk skal skrive under på noget, der ikke passer, nemlig at de frivilligt rejser hjem. Nej, de skal blot love at medvirke, og så får de en belønning og en billet, 3.000 kr. pr. næse, 1.500 kr. pr. barn. Der er ikke tale om, at man skal skrive under på, at jeg har helt selv besluttet, at jeg nu vil rejse hjem.

Der er altså visse diskussioner her i Tinget, som er komplet meningsløse, og en af dem er den, hr. Søren Søndergaard her pludselig rejste.

Jeg tror, jeg nu også har svaret fru Anne Baastrup, det var i hvert fald min hensigt med min indledning også at svare på hendes spørgsmål. Men hvad angår den såkaldte underbemanding i Udlændingestyrelsen vil jeg gerne understrege, at sagsbehandlingstiden i Udlændingestyrelsen, det vil sige sagsbehandlingstiden, før sagen eventuelt går i Flygtningenævnet, kommer ned på 90 dage i løbet af dette forår, og det er efter de oplysninger, jeg har fået, meget vanskeligt at få den længere ned, fordi der skal indhentes så mange oplysninger fra forskellige steder.